

(המשך מעמוד 14)

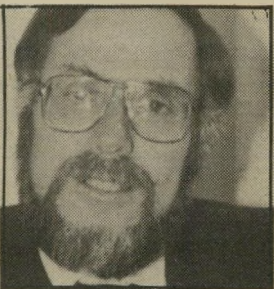
מיכתב שהתקבל מקציני המבחן של העציר, לתת צו לעובדת סוד ציאלית של שרות בתי הסוהר בי בית המעצר בבאר שבע, להעביר לבית המישפט דיווח שבנו לגבי הנאשם. הוא קבע תזכורת נוספת לקבלת הרוח, בתחילת פברואר, והחליט שעד אז יישאר העציר במעצר.

מנותק מן העולם. קרסנטיני ני (23), תושב ראשון-לציון, נשוי ואב לבת בגיל שנה, היה מכור להירואין והורה בקרוב ל-100 פרי צות כהשפעת סמים. כאשר הובא בראשונה לפני השופט, הוא נראה רע — רוה מאוד, מסומם, מנותק מן העולם.

כאשר הובא לבית המישפט כעבור חודשים הוא נראה הרבה יותר טוב — העלה במשקל, גר אה בריא, דיבר בצורה נורמלית. השופט התרשם שהוא בדרך הנכונה — ליציאה מן הסמים, ואמר שאם בדיקת יוכיחו שקרסנטיני אכן נגמל, זה עשוי לגרום להקלה בעונש.

בתחילת פברואר התברר לשר פט כי העובדת הסוציאלית לא קיבלה את החלטתה. כאשר אנשי שרות המבחן התקשרו עימה, נא מר להם שהחומר המבוקש הינו חסוי.

„כדי להסיר כל ספק, אני מורה להעביר לרכות העובדים הסוציאליים ליים ולקציני האסירים בבית המעצר בבאר שבע את עותק החל-

שופט פיינשטריין
חמורה ביותר

טתי הקורמת ואת החלטתה הזו, כדי שימציאו לבית המישפט דוח מרויק, כולל דוח בריאות על מצבו של הנאשם, כתב השופט, וקבע ישיבה אחרונה בעניין זה לתחילת מרס.

ביום המישפט לא הגיע הנאשם לבית המישפט. שרות בתי הסוהר לא טרח להביאו, מסיבה כלשהי. השופט קבע את הריון לסוף חודש אפריל, והורה להעביר את עותק החלטתו לנציגי שרות בתי הסוהר, כדי שיברוק מדוע לא התקבל הדוח מהעובדת הסוציאלית, ומדוע לא הובא הנאשם לדיון.

לא מזרזים. לפני שבועיים נראה היה שסכלנותו של השופט פיינשטריין פקעה — שוב לא התקבל הרוח המיוחל. יש לי תחושה מוזרה כי בשרות בתי הסוהר לא מוזרזים, וזאת מילה עדינה, לקיים בקשות או החלטות של בית המישפט, ורק להם הסיתרונים מדוע הם מתנהגים כדרך זו.

שוב נדחה המישפט, שבועיים, בתיקוה כי הגורמים הבכירים, ש אליהם פנה השופט, יסייעו לו לקבל את הרוח החשוב לו לשם מתן גוריהיו של עמוס קרסנטיני, המחכה במעצר כבר חמישה חודשים למתן גוריהיו.

יונה אליאן (מימין) איבדה את הוולד שלה בחודש השלישי. זה היה כתוצאה מבדיקה מסוג חדש. אבל אין היא מתחרטת. היא תלך שוב לבדיקה זו

צני טל, העולם הזה

עד היום נעשו כ-50 אלף בדיקות כאלה בכל העולם. התלבויות הרופאים גדולה, מכיוון שכך אף שר לברוק לא רק ליקויים כרומוזווי מאלים, אלא גם ליקויים מטאבוזיים ואנומאטיים.

הסיכון:

4 אחוזים

ב „הקריה” התחלנו לבצע את הבדיקה הזאת בי 1986, אחרי שראינו כיצד היא נעשית ב”חול”, ותירגלנו בארץ על נשים ש כאו לעשות הפלה. אחרי שביקשנו רשות, כמובן. חלק הסכימו, חלק לא.

המודעות לבדיקה היא עדיין קטנה. במשך 1988 בוצעו בהקריה 1400 בדיקות מייחשפיר, לעומת 200 בדיקות סיסיהכוריון, הנקראת, לשם קיצור, סיוויאס (כוריון ניקרוזוס-סמפלינג).

ככל שניסיון הרופא גדול יותר, הסיכויים שהוא יפגע בעובר ויגרום להפלה הם קטנים יותר. אבל, ככל זאת, הסיכון גדול יותר מאשר בבדיקת מייחשפיר — ארבעה אחוז, לעומת חצי אחוז.

למעשה, הסיכון הוא רק אחוז וחצי, כיוון שבשבועות בין בדיקת הסיוויאס לבין בדיקת מייחשפיר, מתרחשות כשני אחוז הפלות טיבי עיות.

לאשה הנמצאת בהריון בעייתי — אם היה לה קשה להיכנס להריון — אנחנו ממליצים לעשות את בדיקת מייחשפיר, בגלל אחוז הסיכון הנמוך יותר.

כאשר התחלנו עם הסיוויאס, חששנו שתהיה דרישה גדולה לבדיקה, כדי לדעת את מין העובר, וסוכם מראש שאם הבדיקה מבוזק שת רק בגלל זה — לא נבצע אר תה. להפתעתנו, כמעט לא היו פני יות לביצוע בדיקה מהסיבה הזאת.

גם לדתיות

ח שבנו שהבדיקה תתור בעייה אצל נשים דתיות, שאינן עושות את בדיקת מייחשפיר. לפי ההלכה ניתן להפסיק הריון פגום עד 40 יום מהיווצרותו. אבל עדיין לא היו פניות מהמיגור הדתי, אולי מחוסר מודעות. צריך לי תת לזה זמן.

הסיכון בהחזרת צינורית לשיי ליה הוא פגיעה אפשרית בכלייה. נוצר דימום, והדימום גורם להפלה. האשה מקבלת הסבר מפורט מראש, היא יודעת שקיים סיכון, ו היא מאשרת בכתב שהיא יודעת. למרות הסיכון, אני חושב שאנחנו עושים שרות גדול בבדיקה הזאת, על ידי מניעת לידתם של הרבה ילדים פגומים.

נעמי רזן

מסטיות מטאבוזיות (טייזוקס). המטרה, כיום, היא למנוע את לידתם של ילדים פגועים קשה. הבדיקה הידועה, של דיקור מייחשפיר, נעשית באמצע ההריון, בין השבוע 16 ל-18, ועוברים שבר עיים-שלושה של מתח עד לקבלת התוצאות. מלבד זאת, נמצאים במתח במשך חצי ההריון, וזה קשה מבחינה נפשית. במיקרה הגרוע, כאשר יש צורך בהפלה, מדובר בביצוע לידה מוקדמת, וזהו תהליך טראומתי, נפשית וגופנית.

גם בבדיקה הזאת, הנעשית על ידי הכנסת מחט לחלל הרחם, יש סיכון להפלה. מדובר בחצי אחוז, או אחד מתוך 200.

ב-1984 התחילו לבצע באירופה

לנשים מעל גיל 35 לעשות אותה? לדברי הר”ר ידוב, רוב הנשים בכלל אינן יודעות על קיומה של בדיקה זו, והוא סבור שמאוד כדאי להן לדעת. הן מגיעות לבדיקה

יונה אליאן נכנסה להריון לפני חודשים אחרים. השחקנית, שחגגה את יום-הולדתה ה-39 בחודש מרס, ובעלה, הומר ששי קשת, החליטו שהגיע הזמן להביא

הבדיקה המסוכנת

את בדיקת סיסיהכוריון (סיסי) חומר שלייתי; כוריון; בסיס השיי ליה) בין השבוע השמיני וה-11 ל הריון. מכניסים צינורית דקה דרך צוואר הרחם, שואבים כמה מיליגראמים של סיסיהשיליה, בודקים במיקרוסקופ, ומקבלים תשובה מיידיית. אם משהו לא בסדר, מבצעים הפלה בעזרת שאיבת ואקום, כשליש הראשון להריון. וזהו פער לה פשוטה, הנעשית בהרדמה כללית, והיא קלה יותר לאשה, גופנית וגם נפשית. האשה טרם נקשרה לי עובר.

בחודש הרביעי (בערך) להריון, הוא אומר. „אנחנו שואלים אם הן ידעו על הבדיקה, ובדרך-כלל הן אומרות שלא. כאשר הן מקבלות הסבר, הן אומרות שאילו ידעו, הן היו באות קודם לכן.”

מסביר הר”ר ידוב: הרבר היחיד שנשאר לנו להתמודד עימו במיילדות המודרנית הוא בעיית הילדים הנולדים פגומים, בעלי מומים קשים. יש מומים כרומוזומאליים (תיסמונת דאון, למשל); יש מומים באברייגוף (לב, למשל); ויש מומים כתוצאה

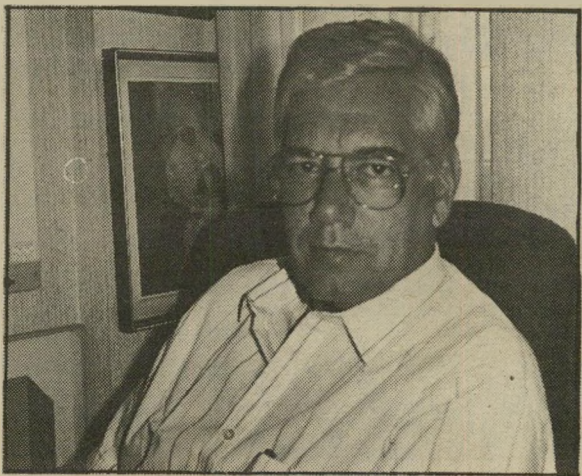
לעולם את אחיו הקטן, או אחותו הקטנה, של אריאל בן ה-10. בעצת הגניקולוג שלה, עשתה יונה בשבוע התשיעי להריונה בדיקה, המחליפה את בדיקת מייחשפיר. היא ידעה שהיא מקבלת על עצמה סיכון, מכיוון שבדיקות כאלה עלולות לחבל בהריון, ובדיקה זו מסוכנת יותר מבדיקת מייחשפיר.

למרבח האסון, הוולד נפגע בשעת הבדיקה, והיא היתה צריכה לביצוע הפלה בחודש השלישי. היה לה קשה. הרי רצתה בילד הזה. יש לשיער שתנסה שוב בקרוב. כאשר נשי אלה אם תסכים לעבור שנית את אותה בדיקה מסוכנת, היא ענתה בחיוב.

זה נשמע, אולי, תמוה ובלתי מובן, אבל זה לא כך, לדעתו של הר”ר גירעון ידוב, סגן מנהל מחלקתיהנשיסוזהיולדות בבית-החולים הקריה בתל-אביב. לדבריו: „רוב הנשים המפילות כתוצאה מהיבדיקה הזאת, נכנסות מייד להריון בשנית, ומבקשות שוב את אותה הבדיקה. ברור לאשה שזו לא אשה מת הרופא, אם חס וחלילה זה קרה, ובדרך-כלל זה לא קורה פעמיים לאותה אשה.”

גם זה מסוכן

מהי אותה בדיקה מסוכנת, ומדוע ממליצים הגניקולוגים

ד”ר ידוב
טראומה נפשית גופנית